

OPINIA
KRAJOWEJ RADY SĄDOWNICTWA

z dnia 7 marca 2012 r.

**w przedmiocie poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy – Kodeks karny,
ustawy – Kodeks karny skarbowy, ustawy – Kodeks postępowania karnego oraz
ustawy – Kodeks karny wykonawczy.**

Krajowa Rada Sądownictwa po zapoznaniu się z treścią projektu ustawy o zmianie ustawy – Kodeks karny, ustawy – Kodeks karny skarbowy, ustawy – Kodeks postępowania karnego oraz ustawy – Kodeks karny wykonawczy opiniuje go negatywnie.

Rada zauważa, że zwłaszcza propozycje dotyczące :

- Rozszerzenia stosowania proponowanych przepisów § 2 i 3 art. 45 Kodeksu karnego oraz § 2 i 3 art. 33 Kodeksu karnego skarbowego w stosunku do mienia, które weszło w skład małżeńskiej wspólności majątkowej,
- Orzekanie przepadku w całości korzyści lub mienia, o których mowa w § 1-3 art. 45 Kodeksu karnego oraz § 1-3 art. 33 Kodeksu karnego skarbowego projektu, jeżeli korzyść ta lub mienie wchodzi w skład majątku wspólnego małżonków (proponowane § 11 art. 45 Kodeksu karnego oraz § 11 art. 33 Kodeksu karnego skarbowego),
- Stworzenia domniemania w projektowanych § 8 art. 45 Kodeksu karnego oraz § 8 art. 33 Kodeksu karnego skarbowego, zakładającego, że osoba najbliższa dla sprawcy w każdym przypadku ma świadomość, że mienie (przepisy nie precyzują jakie) stanowi korzyść majątkową pochodzącą z przestępstwa,
- Odpowiedzialności solidarnej osób trzecich całym ich majątkiem

są niezgodne z polskim prawem oraz naruszają obowiązujące konwencje międzynarodowe. Nadto obligatoryjne orzekanie środków karnych na proponowanych zasadach w sposób znaczny przedłużyłoby rozpoznawanie spraw szczególnie wieloosobowych z zarzutem działania w grupie zorganizowanej. Zdaniem Rady obecne regulacje realizują podstawowe

zasady prawa karnego oraz są zgodne z prawem międzynarodowym a zwłaszcza Konwencji ONZ z dnia 20 grudnia 1988 r. o zwalczaniu nielegalnego obrotu środkami odurzającymi i substancjami psychotropowymi (Dz. U. z 1995 r. Nr 15, poz. 69) oraz art. 12 ust. 7 Konwencji ONZ z dnia 15 grudnia 2000 r. przeciwko międzynarodowej przestępczości zorganizowanej (Dz. U. z 2005 r. Nr 18, poz. 158).

Niezależnie od powyższego należy wskazać, że także od strony redakcyjnej projekt budzi zastrzeżenia z uwagi na jego nieprzejrzystość i niezrozumiałość dla przeciętnego obywatela.